

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 augustus 2011 in
zaak nrs. 11/22527 en 11/22529 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 juli 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De minister betoogt in de enige grief dat de voorzieningenrechter ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat het bepaalde in artikel 3.109, vijfde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) onverkort geldt, indien sprake is van een opvolgende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hij voert daartoe aan dat het medisch onderzoek deel uitmaakt van de rust- en voorbereidingstermijn en dat hij, nu deze termijn niet geldt ten aanzien van vreemdelingen die eerder een asielaanvraag hebben ingediend, niet gehouden was voormeld onderzoek aan te bieden.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3. De vreemdeling heeft eerder op 13 februari 2001 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfvergunning asiel voor bepaalde tijd. De minister heeft deze aanvraag bij besluit van 24 oktober 2001 afgewezen. Het besluit van 10 juli 2011 is van gelijke strekking als dat van 24 oktober 2001, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2.4. De vreemdeling heeft aan de onderhavige, op 4 juli 2011 ingediende aanvraag ten grondslag gelegd dat hij in 1999 is gedeserteerd en dat hij in verband daarmee bij terugkeer naar Soedan te vrezen heeft voor de autoriteiten van dat land. Reeds omdat de vreemdeling de gestelde desertie in zijn eerdere asielprocedure niet als asielmotief naar voren heeft gebracht, terwijl hij dit destijds wel had kunnen en derhalve had moeten aanvoeren, is geen sprake van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, als hiervoor bedoeld.

2.2.5. Voorts heeft de vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst problemen verwacht van de kant van de familie van zijn vader, omdat hij zich aan het gezag van zijn vader en diens familie heeft onttrokken en hij om die reden door hen zal worden vermoord. De vreemdeling heeft dit in de eerdere asielprocedure niet als asielmotief naar voren gebracht. Met de enkele stelling dat hij destijds geen slechte dingen over zijn vader wilde zeggen, heeft de vreemdeling niet gerechtvaardigd waarom hij het voorgaande niet reeds bij zijn eerdere aanvraag naar voren had kunnen en derhalve had moeten brengen. Mitsdien zijn deze gestelde, door hem verwachte problemen niet aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als hiervoor bedoeld.

2.2.6. De door de vreemdeling aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegde omstandigheid dat hij behoort tot de Nuba en hij om die reden bij terugkeer naar Soedan problemen zal ondervinden, is reeds in zijn eerdere asielprocedure aan de orde geweest, zodat reeds hierom geen sprake is van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, als hiervoor bedoeld.

2.2.7. Ten slotte heeft de vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat hij psychische klachten heeft. Nu het volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 3 september 2004 in zaak nr. 200404726/1, JV 2004/410) aan de vreemdeling is om in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te stellen en aan te tonen en de vreemdeling zijn gestelde psychische klachten in de bestuurlijke fase

geenszins met stukken heeft onderbouwd, kunnen deze niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als hiervoor bedoeld.

2.2.8. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 10 juli 2011 geen plaats. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 24 juli 2012 in zaak nr. 201107222/1/V2 (www.raadvanstate.nl), kan derhalve niet worden toegekomen aan de vraag of de vreemdeling krachtens artikel 3.109, vijfde lid, van het Vb 2000 een medisch onderzoek aangeboden had moeten worden. Nu deze vraag derhalve evenmin ter beoordeling van de voorzieningenrechter stond, heeft hij in het niet aanbieden daarvan dan ook ten onrechte aanleiding gezien het besluit te vernietigen, zoals de minister, zij het op andere gronden, terecht betoogt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Nu, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, voor rechterlijke toetsing van het besluit van 10 juli 2011 geen plaats is, dient doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, het beroep tegen dit besluit reeds daarom alsnog ongegrond te worden verklaard.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 augustus 2011 in zaak nr. 11/22527;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

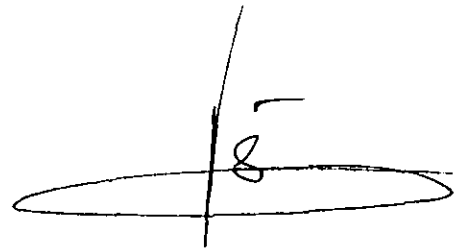
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 augustus 2012

549.

Verzonden: 23 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. There are some smaller, less distinct marks to the right of the main signature.

mr. H.H.C. Visser